

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques, fet a Ramsar el 2 de febrer de 1971 i modificat segons el Protocol amb vista a esmenar el Conveni, fet a París el 3 de desembre de 1982 i les esmenes de Regina del 28 de maig de 1987

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 19 d'abril del 2012 ha aprovat la ratificació al següent:

Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques, fet a Ramsar el 2 de febrer de 1971 i modificat segons el Protocol amb vista a esmenar el Conveni, fet a París el 3 de desembre de 1982 i les esmenes de Regina del 28 de maig de 1987

El Conveni relatiu a la conservació de les zones humides va ser el primer text de dret internacional de caràcter ambiental. Es va adoptar l'any 1971 a la ciutat de Ramsar (Iran) i va entrar en vigor el 21 de desembre de 1975. Posteriorment va ser modificat pel Protocol de 2 de febrer de 1971, fet a París, i per les esmenes als articles 6 i 7 adoptades a Regina, Canadà, el 28 de maig de 1987.

Si a l'inici el Conveni tenia com a objectiu principal la conservació dels ocells aquàtics mitjançant la preservació dels seus hàbitats, aquesta prioritat va quedar relegada a un segon terme amb l'aparició del Conveni sobre les espècies migratòries (CMS, a Bonn) l'any 1983. Ramsar va evolucionar llavors progressivament cap a una gestió més global de les zones humides en un sentit ampli,

que inclou des de les molles i els aiguamolls *stricto sensu* fins a les franges costaneres marítimes o els canals de desglaç. En els darrers anys, i després de la Cimera de les Nacions Unides sobre el desenvolupament sostenible de Johannesburg, l'any 2002, ha quedat palès que l'aigua s'està convertint en el recurs més preuat i amenaçat del planeta. El Conveni de Ramsar apareix actualment com el tractat internacional més indicat per assumir-ne la gestió internacional.

El Conveni de Ramsar forma part del grup de tractats internacionals que promouen i defensen una gestió integrada dels ecosistemes i afavoreix la recerca d'un equilibri entre l'home i el medi ambient. De la mateixa manera que la Xarxa mundial de les reserves de la biosfera (Unesco-MAB) o el Conveni per a la protecció del patrimoni mundial, cultural i natural, el Conveni de Ramsar intenta potenciar un ús racional dels recursos naturals que permeti aconseguir una forma de desenvolupament sostenible. En aquest sentit, es tracta d'un conveni flexible que no imposa cap regla de gestió estricta o cap mínim de protecció legal. Les parts contractants només estan obligades a designar com a mínim una zona humida que es consideri d'importància internacional i a comprometre's a basar els seus plans de gestió i desenvolupament nacionals en la recerca d'un equilibri entre el desenvolupament humà i la preservació de les zones humides i, més generalment, de l'aigua.

El Conveni reconeix i potencia el valor econòmic i cultural de les zones humides, ja sigui mitjançant l'explotació directa dels seus recursos (pesca, caça, utilització farmacèutica d'algunes espècies vegetals, extracció d'aigua mineral o de sal en els ecosistemes costaners, etc.), o bé de manera indirecta, per exemple, mitjançant l'aprofitament de l'aigua per a la producció d'energia elèctrica. Per a Andorra aquest plantejament és particularment interessant, ja que l'aigua és una font d'energia disponible.

Finalment, el Conveni adopta uns criteris semblants als del Conveni sobre la diversitat biològica (Rio, 1992) que reconeixen la importància de l'aproximació ecosistèmica i recomanen una gestió integrada del medi ambient que inclogui els aspectes ecològics i també

els aspectes humans, culturals, institucionals i econòmics.

L'instrument s'organitza al voltant de 12 articles amb una concreció clara dels seus continguts. L'article 1 defineix l'objecte del Conveni i el seu àmbit d'aplicació i l'article 2 inclou l'obligació de cada part de designar, com a mínim, una zona humida amb precisió i fonamentada en la seva importància internacional. Les parts s'obliguen a afavorir la conservació de les seves zones humides i a prendre les mesures més escaients per informar-se de qualsevol modificació de les zones per causa del desenvolupament tecnològic o la intervenció de l'home, entre altres (article 3). Tanmateix, es comprometen a crear noves reserves naturals quan la zona humida protegida ha desaparegut o s'ha vist reduïda tot fomentant la investigació, l'intercanvi de dades i la formació de personal competent (article 4), especialment quan la zona humida afecti a més d'un estat (article 5). L'article 6 estableix l'obligació de constituir una conferència de les parts que es reunirà de manera periòdica, en principi en intervals no superiors als tres anys, i discutirà sobre l'aplicació del Conveni, les seves modificacions i recomanacions, demanarà l'elaboració d'informes especialitzats i votarà el pressupost al qual cada part hi contribuirà segons un barem aprovat per unanimitat. Les decisions i resolucions s'aproven per majoria simple i cada part té dret a enviar a la conferència experts en zones humides o en aus aquàtiques (article 7). L'Oficina permanent, que fins que no es determini una altra cosa, és la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura i dels Recursos Naturals, col·labora en l'organització de les conferències, manté la llista de les zones humides i notifica a les parts qualsevol canvi o modificació d'aquestes. Els articles restants (article 9 al 12) tracten sobre la forma d'esdevenir-ne part, l'entrada en vigor, el procediment de presentació i aprovació d'esmenes i les obligacions del dipositari (Unesco).

Andorra és un país de muntanya, per tant, les zones humides que inclou són importants per les seves característiques ecològiques i la seva fragilitat, però a més a més s'ha d'afegir que formen part d'un dels ecosistemes més emblemàtics i sensibles del planeta: les zones de muntanya. Efectivament, les zones humides

de muntanya són els reguladors naturals dels fluxos d'aigua que arriben al fons de les valls.

L'inventari i la cartografia de les zones humides del Principat, elaborat pel Ministeri de Turisme i Medi Ambient i el seu monitoratge anual constitueixen el marc idoni per a l'adopció del Conveni de Ramsar per part d'Andorra.

Aquesta adopció respon a un reconeixement de la responsabilitat del Principat en matèria de conservació de la biodiversitat, tal com ja s'ha demostrat mitjançant la participació oficial del Govern en actes internacionals, o amb la ratificació d'altres documents internacionals de característiques similars, i també respon a una voluntat de segellar un compromís de conservació iniciat fa molts anys.

Actualment són part en el Conveni 160 estats que, entre tots, han inclòs a la Llista de les zones humides prioritàries 1960 indrets que representen una superfície de més de 190 milions d'hectàrees de zones humides al món amb una protecció especial. Tenint en compte les disposicions de l'article 2, Andorra proposa la inclusió a la Llista de les 59 molles del Parc natural de la vall de Sorteny, que formen un conjunt de 22 hectàrees incloses en les més de 1.000 hectàrees del Parc. Aquest espai inclou espècies de flora de molt interès i un conjunt d'ecosistemes de muntanya singular.

Tal com disposa l'article 4 del Conveni, l'adopció per part d'Andorra del Conveni de Ramsar ofereix un marc d'intercanvi i de cooperació tècnica internacional que pot ser molt beneficiós per a Andorra. A diferència d'altres convenis, el Secretariat del Conveni de Ramsar ha desenvolupat una posició proactiva i ofereix col·laboració i assistència als estats membres per a l'aplicació del Conveni, cosa que multiplica les possibilitats de cooperació i assistència per a Andorra.

Tenint en compte les consideracions esmentades i atès que Andorra va signar el Conveni el 23 de febrer del 2012 a París (Unesco),

s'aprova:

La ratificació del Conveni relatiu a les zones humides d'importància

internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques, fet a Ramsar el 2 de febrer de 1971 i modificat segons el Protocol amb vista a esmenar el Conveni, fet a París el 3 de desembre de 1982 i les esmenes de Regina del 28 de maig de 1987.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a Andorra.

Casa de la Vall, 19 d'abril del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques

Ramsar, 2-2-1971

Modificat segons el Protocol de París del 3-12-1982

i les esmenes de Regina del 28-5-1987

Les parts contractants,

Reconeixent la interdependència de l'home i del seu medi ambient;

Considerant les funcions ecològiques fonamentals de les zones humides com a reguladores dels règims hidrològics i com a hàbitat d'una fauna i flora característiques, i particularment d'aus aquàtiques,

Convençudes que les zones humides constitueixen un recurs de gran valor econòmic, cultural, científic i recreatiu, la pèrdua del qual seria irreparable.

Desitjant impedir, ara i en un futur, les intrusions progressives sobre aquestes zones humides i la seva desaparició;

Reconeixent que les aus aquàtiques, en les seves migracions estacionals, poden travessar les fronteres i per consegüent han de ser considerades com un recurs internacional;

Convençudes que la conservació de les zones humides, de la seva flora i fauna es pot assegurar harmonitzant polítiques nacionals a llarg termini amb una acció internacional coordinada;

Han acordat el que segueix:

Article 1

1. A l'efecte d'aquest Conveni, les zones humides són extensions de maresmes, pantans i torberes o superfícies d'aigües naturals o artificials, permanents o temporals on l'aigua és estancada o corrent, dolça, salobre o salada, incloent-hi les extensions d'aigua marina on la profunditat en marea baixa no excedeix els sis metres.

2. A l'efecte d'aquest Conveni són aus aquàtiques les que la seva existència depèn, ecològicament, de les zones humides.

Article 2

1. Cada part contractant haurà de designar, al seu territori, les zones humides idònies per ser incloses a la Llista de zones humides d'importància internacional, en endavant "la Llista", que manté l'Oficina establerta en virtut de l'article 8. Els límits de cadascuna de les zones humides s'hauran de descriure de manera precisa i també traçar-les sobre un mapa i podran comprendre les seves zones riberenques o costeres adjacents, com també les illes o extensions d'aigua marina d'una profunditat superior als sis metres en marea baixa, quan es trobin dins de la zona humida i especialment quan tinguin importància com a hàbitat d'aus aquàtiques.

2. La selecció de les zones humides que s'inclouguin a la Llista s'haurà de basar en la seva importància internacional en termes ecològics, botànics, zoològics, limnològics o hidrològics. En primer lloc s'hauran d'incloure les zones humides que tinguin importància internacional per a les aus aquàtiques en qualsevol estació de l'any.

3. La inclusió d'una zona humida a la Llista s'efectua sense perjudici dels drets exclusius de sobirania de la part contractant, en el territori de la qual es troba la zona humida esmentada.

4. Cada part contractant designa almenys una zona humida per ser inclosa a la Llista en el moment de signar el Conveni o dipositar l'instrument de ratificació o d'adhesió, de conformitat amb les disposicions de l'article 9.

5. Tota part contractant té dret a afegir a la Llista altres zones humides situades en el seu territori, a ampliar les que ja hi estiguin incloses o per motius urgents d'interès nacional, a retirar de la Llista o a reduir els límits de les zones humides ja incloses, i informa sobre aquestes modificacions, al més aviat possible, l'organització o el govern responsable de les funcions de l'Oficina permanent previstes a l'article 8.

6. Cada part contractant té en compte les seves responsabilitats de caràcter internacional respecte a la conservació, la gestió i l'ús racional de les poblacions migratòries d'aus aquàtiques, tant en designar zones humides del seu territori per incloure-les a la Llista, com per exercir el seu dret a modificar les inscripcions prèvies.

Article 3

1. Les parts contractants elaboren i apliquen la seva planificació de manera que afavoreixi la conservació de les zones humides incloses a la Llista i, en la mesura que puguin, l'ús racional de les zones humides del seu territori.

2. Cada part contractant pren les mesures necessàries per informar-se com més aviat millor de les modificacions de les condicions ecològiques de les zones humides situades al seu territori i incloses a la Llista, que s'hagin produït o es puguin produir com a conseqüència del desenvolupament tecnològic, de la contaminació o de qualsevol altra intervenció humana. Les informacions sobre aquestes modificacions es trametan al més aviat possible a l'organització o al govern responsable de les funcions de l'Oficina permanent especificades a l'article 8.

Article 4

1. Cada part contractant fomenta la conservació de les zones humides i de

les aus aquàtiques creant reserves naturals a les zones humides, estiguin o no incloses a la Llista, i pren les mesures adequades per a la seva vigilància.

2. Quan una part contractant, per motius urgents d'interès nacional, retira de la Llista una zona humida o en redueix la seva extensió, haurà de compensar en la mesura que sigui possible la pèrdua de recursos en zones humides i, en particular, crear noves reserves naturals per a les aus aquàtiques i per a la protecció d'una porció adequada del seu hàbitat original, en la mateixa regió o en un altre lloc.

3. Les parts contractants fomenten la investigació i l'intercanvi de dades i de publicacions relatives a les zones humides i a la seva flora i fauna.

4. Les parts contractants s'esforcen per augmentar les poblacions d'aus aquàtiques mitjançant la gestió de les zones humides idònies.

5. Les parts contractants fomenten la formació de personal competent per a l'estudi, la gestió i la vigilància de les zones humides.

Article 5

Les parts contractants celebren consultes sobre el compliment de les obligacions que es deriven del Conveni, especialment en el cas d'una zona humida que s'estengui pels territoris de més d'una part contractant o d'una conca hidrogràfica compartida per diverses parts contractants. Al mateix temps, s'esforcen per coordinar i donar suport a les polítiques i les regulacions actuals i futures relatives a la conservació de les zones humides i de la seva flora i fauna.

Article 6

1. S'institueix una Conferència de les parts contractants per revisar aquest Conveni i fomentar la seva aplicació. L'Oficina a què fa referència l'article 8, apartat 1, convoca les reunions ordinàries de la Conferència de les parts contractants a intervals no superiors a tres anys, llevat que la Conferència decideixi altrament, i reunions extraordinàries a petició per escrit d'almenys un terç de les parts contractants. En cada reunió ordinària, la Conferència de les parts contractants determina el lloc i la data de la reunió ordinària següent.

2. La Conferència de les parts contractants serà competent:

a) per debatre sobre l'aplicació d'aquest Conveni;

b) per debatre les addicions i modificacions a la Llista;

c) per examinar la informació referent als canvis en les condicions ecològiques de les zones humides incloses a la Llista, proporcionada en aplicació de l'article 3.2;

d) per formular recomanacions, d'ordre general o específic a les parts contractants i relatives a la conservació, la gestió i l'ús racional de les zones humides i de la seva flora i fauna;

e) per sol·licitar als organismes internacionals competents que elaborin informes i estadístiques sobre assumptes essencialment internacionals que tinguin relació amb les zones humides;

f) per adoptar altres recomanacions o resolucions amb vista a fomentar l'aplicació d'aquest Conveni.

3. Les parts contractants vetllen perquè els responsables de la gestió de les zones humides, a tots els nivells, siguin informats i prenguin en consideració les recomanacions d'aquestes Conferències relatives a la conservació, la gestió i l'ús racional de les zones humides i de la seva flora i fauna.

4. La Conferència de les parts contractants adopta un reglament intern en cadascuna de les seves reunions.

5. La Conferència de les parts contractants estableix i revisa permanentment el reglament financer d'aquest Conveni. En cadascuna de les seves reunions ordinàries vota el pressupost de l'exercici econòmic següent per una majoria dels dos terços de les parts contractants presents i votants.

6. Cada part contractant contribueix a aquest pressupost segons un barem de contribucions aprovat per unanimitat per les parts contractants presents i votants en una reunió ordinària de la Conferència de les parts contractants.

Article 7

1. Les parts contractants hauran d'incloure en la seva representació a aquestes Conferències persones que siguin

expertes en zones humides o en aus aquàtiques, pels seus coneixements i l'experiència adquirits en funcions científiques, administratives o d'altra classe.

2. Cadascuna de les parts contractants representades en una Conferència disposa d'un vot i les recomanacions, resolucions i decisions s'adopten per majoria simple de les parts contractants presents i votants, llevat que en el Conveni es disposi altrament.

Article 8

1. La Unió Internacional per a la Conservació de la Natura i dels Recursos Naturals fa les funcions d'Oficina permanent en virtut d'aquest Conveni, fins al moment que una altra organització o un govern, sigui designat per una majoria dels dos terços de totes les parts contractants.

2. Les funcions de l'Oficina permanent són entre altres:

a) col·laborar en la convocatòria i l'organització de les conferències previstes a l'article 6;

b) mantenir la Llista de zones humides d'importància internacional i rebre informació de les parts contractants sobre les informacions a què fa referència l'apartat 5 de l'article 2 sobre qualsevol addició, extensió, supressió o reducció relatives a les zones humides incloses a la Llista;

c) rebre informació de les parts contractants sobre qualsevol modificació de les condicions ecològiques de les zones humides incloses a la Llista, segons el que preveu l'apartat 2 de l'article 3;

d) notificar a les parts contractants qualsevol modificació de la Llista o canvi en les característiques de les zones humides incloses en aquesta Llista, i prendre les disposicions necessàries perquè aquests temes es discuteixin a la Conferència següent;

e) informar la part contractant interessada sobre les recomanacions de les Conferències en allò que fa referència a les modificacions de la Llista o als canvis en les característiques de les zones humides incloses en ella.

Article 9

1. El Conveni s'obre a la signatura per una durada indeterminada.

2. Qualsevol membre de l'Organització de les Nacions Unides o d'un dels seus organismes especialitzats, o de l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica, o qualsevol part de l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia, pot esdevenir part contractant d'aquest Conveni mitjançant:

a) la signatura sense reserva de ratificació;

b) la signatura sota reserva de ratificació, seguida de la ratificació;

c) l'adhesió.

3. La ratificació o l'adhesió s'efectuaran mitjançant el dipòsit d'un instrument de ratificació o d'adhesió lliurat al director general de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (en endavant "el depositari").

Article 10

1. El Conveni entrarà en vigor quatre mesos després que set estats hagin passat a ser parts contractants del Conveni, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 9.

2. A partir d'aquest moment, el Conveni entrarà en vigor per a cada part contractant quatre mesos després de la data de la seva signatura sense reserva de ratificació o de la data en què hagi dipositat el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 10 bis

1. Aquest Conveni pot ser esmenat en una reunió de les parts contractants convocada amb aquesta finalitat de conformitat amb aquest article.

2. Qualsevol part contractant pot presentar propostes d'esmena.

3. El text de qualsevol proposta d'esmena i els motius que la justifiquin es comuniquen a l'organització o al govern que actui com a Oficina permanent en virtut d'aquest Conveni (en endavant "l'Oficina") i aquesta les comunica sense demora a totes les parts contractants. Qualsevol comentari d'una part contractant sobre el text es comunica a l'Oficina durant els tres mesos següents a la data

en què l'Oficina hagi comunicat les propostes d'esmena a les parts contractants. L'Oficina, immediatament després de la data límit de presentació dels comentaris, comunica a les parts contractants tots els que hagi rebut fins a aquella data.

4. A petició per escrit d'un terç de les parts contractants, l'Oficina convocarà una reunió de les parts contractants per examinar qualsevol proposta d'esmena comunicada de conformitat amb l'apartat 3. L'Oficina consulta les parts pel que fa a la data i lloc de la reunió.

5. Les esmenes s'aproven per majoria dels dos terços de les parts contractants presents i votants.

6. Una vegada aprovada la proposta, l'esmena entra en vigor per a les parts contractants que l'hagin acceptada, el primer dia del quart mes que segueixi a la data en què dos terços de les parts contractants hagin dipositat un instrument d'acceptació prop del depositari. Per a tota part contractant que dipositi un instrument d'acceptació després de la data en què dos terços de les parts contractants hagin dipositat un instrument d'acceptació, l'esmena entra en vigor el primer dia del quart mes que segueixi a la data del dipòsit de l'instrument d'acceptació d'aquesta part.

Article 11

1. Aquest Conveni romandrà en vigor per una durada indeterminada.

2. Qualsevol part contractant pot denunciar el Conveni transcorreguts cinc anys de la data d'entrada en vigor per a la part esmentada, mitjançant una notificació per escrit al depositari.

Article 12

1. El depositari informará, al més aviat possible, tots els estats que hagin signat el Conveni o s'hi hagin adherit de:

a) les signatures del Conveni;

b) els dipòsits d'instruments de ratificació del Conveni;

c) els dipòsits d'instruments d'adhesió al Conveni;

d) la data d'entrada en vigor del Conveni;

e) les notificacions de denúncia del Conveni.

2. Quan aquest Conveni hagi entrat en vigor, el dipositari el farà registrar a la Secretaria de l'Organització de les Nacions Unides, de conformitat amb les disposicions de l'article 102 de la Carta.

EN FE DE LA QUAL COSA, els sota-signats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Conveni.

FET a Ramsar el dia 2 de febrer de 1971 en un únic exemplar original en anglès, francès, alemany i rus, sent els textos igualment fefaents¹. La custòdia d'aquest exemplar serà confiada al dipositari, que en lliurarà còpies certificades i conformes a totes les parts contractants.

¹ De conformitat amb el que disposa l'Acta Final de la Conferència que va adoptar el Protocol, el dipositari va presentar a la Segona Conferència de les parts contractants les versions oficials del Conveni en àrab, xinès i castellà, versions que foren preparades en consulta amb els governs interessats i amb l'assistència de l'Oficina.

Situació a data de l'1 de març del 2011 del Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques, fet a Ramsar el 2 de febrer de 1971 i modificat segons el Protocol amb vista a esmenar el Conveni, fet a París el 3 de desembre de 1982 i les esmenes de Regina del 28 de maig de 1987

Estatus: 160 estats part

Entrada en vigor: 21 de desembre de 1975

Participants	Data de dipòsit de l'instrument
Albània	31 d'octubre de 1995 a
Alemanya*	26 de febrer de 1976 R
Algèria**	4 de novembre de 1983 a
Antigua i Barbuda	2 de juny del 2005 a
Argentina1*	4 de maig de 1992 R
Armènia*	6 de juliol de 1993 a
Austràlia*	8 de maig de 1974 S
Àustria*	16 de desembre de 1982 a
Azerbaidjan*	21 de maig del 2001 a
Bahames*	7 de febrer de 1997 R
Bahrain*	27 d'octubre de 1997 a
Bangladesh*	21 de maig de 1992 A
Barbados	12 de desembre del 2005 a
Bèlgica**	4 de març de 1986 R
Belize*	22 d'abril de 1998 a
Benín	24 de gener del 2000 a
Bielorússia**	10 de setembre de 1999 d
Bolívia (Estat Plurinacional de)	27 de juny de 1990 a
Bòsnia i Hercegovina**	24 de setembre del 2001 d
Botswana	9 de desembre de 1996 a
Brasil	24 de maig de 1993 a
Bulgària*	24 de setembre de 1975 S
Burkina Faso	27 de juny de 1990 a
Burundi	5 de juny del 2002 a
Cambotja*	23 de juny de 1999 a
Camerun*	20 de març de 2006 a
Canadà*	15 de gener de 1981 a
Cap Verd	18 de juliol del 2005 a
Colòmbia	18 de juny de 1998 a
Comores	9 de febrer de 1995 a
Congo	18 de juny de 1998 a
Costa d'Ivori	27 de febrer de 1996 a
Costa Rica	27 de desembre de 1991 R
Croàcia**	19 de novembre de 1992 d
Cuba	12 d'abril del 2001 R
Dinamarca*	2 de setembre de 1977 a
Djibouti	22 de novembre del 2002 a
Egipte	9 de setembre de 1988 R
El Salvador	22 de gener de 1999 R

Equador*	7 de setembre de 1990 a
Eslovàquia	31 de març de 1993 d
Eslovènia*	5 de novembre de 1992 d
Espanya	4 de maig de 1982 a
Estats Units d'Amèrica	18 de desembre de 1986 R
Estònia	29 de març de 1994 R
Federació de Rússia*	11 de setembre de 1976 R
Fiji*	11 d'abril del 2006 a
Filipines	8 de juliol de 1994 a
Finlàndia*	28 de maig de 1974 R
França*	1 de desembre de 1986 R
Gabon	30 de desembre de 1986 S
Gàmbia*	16 de setembre de 1996 R
Geòrgia	7 de febrer de 1997 a
Ghana	22 de febrer de 1988 a
Grècia*	21 d'agost de 1975 a
Guatemala	26 de juny de 1990 a
Guinea	18 de novembre de 1992 a
Guinea Bissau	14 de maig de 1990 a
Guinea Equatorial*	2 de juny del 2003 a
Hondures	23 de juny de 1993 a
Hongria*	11 d'abril de 1979 a
Iemen	8 d'octubre del 2007 a
Illes Marshall	13 de juliol del 2004 a
Índia	1 d'octubre de 1981 a
Indonèsia*	8 d'abril de 1992 R
Iran (República Islàmica d')*	23 de juny de 1975 R
Iraq*	17 d'octubre del 2007 a
Irlanda*	15 de novembre de 1984 R
Islàndia*	2 de desembre de 1977 a
Israel*	12 de novembre de 1996 R
Itàlia	14 de desembre de 1976 R
Jamaica	7 d'octubre de 1997 a
Japó*	17 de juny de 1980 a
Jordània *	10 de gener de 1977 a
Kazakhstan*	2 de gener del 2007 a
Kenya	5 de juny de 1990 a
Kirguizistan	12 de novembre del 2002 a
Laos (, República Democràtica Popular de)	28 de maig del 2010
Lesotho*	1 de juliol del 2004 a
Letònia*	25 de juliol de 1995 a
Líban	16 d'abril de 1999 a
Libèria	2 de juliol del 2003 a
Líbia	5 d'abril del 2000 a
Liechtenstein*	6 d'agost de 1991 a
Lituània*	20 d'agost de 1993 a
Luxemburg*	15 d'abril de 1998 R
Macedònia**	4 d'abril de 1995 d
Madagascar*	25 de setembre de 1998 a
Malàisia	10 de novembre de 1994 R
Malawi	14 de novembre de 1996 a
Mali**	25 de maig de 1987 a
Malta	30 de setembre de 1988 a
Marroc	20 de juny de 1980 S

Maurici*	30 de maig del 2001 R
Mauritània	22 d'octubre de 1982 a
Mèxic*	4 de juliol de 1986 a
Moçambic*	3 d'agost del 2004 a
Mònaco*	20 d'agost de 1977 a
Mongòlia	8 de desembre de 1997 a
Montenegro	26 d'abril del 2007 d
Myanmar*	17 de novembre del 2004 a
Namíbia*	23 d'agost de 1995 a
Nepal	17 de desembre de 1987 a
Nicaragua	30 de juliol de 1997 a
Níger	30 d'abril de 1987 S
Nigèria	2 d'octubre del 2000 a
Noruega*	9 de juliol de 1974 S
Nova Zelanda*	13 d'agost de 1976 S
Països Baixos2*	23 de maig de 1980 a
Pakistan*	23 de juliol de 1976 R
Palau*	18 d'octubre del 2002 a
Panamà	26 de novembre de 1990 a
Papua Nova Guinea	16 de març de 1993 a
Paraguai*	7 de juny de 1995 R
Perú	30 de març de 1992 R
Polònia*	22 de novembre de 1977 a
Portugal	24 de novembre de 1980 R
Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord3*	5 de gener de 1976 R
República Centreafricana*	5 de desembre del 2005 a
República de Corea*	28 de març de 1997 a
República de Moldàvia	20 de juny del 2000 a
República Democràtica del Congo*	18 de gener de 1996 a
República Dominicana	15 de maig del 2002 a
República Txeca	26 de març de 1993 d
República Unida de Tanzània	13 d'abril del 2000 a
Romania	21 de maig de 1991 a
Rwanda	1 de desembre del 2005 a
Saint Lucia*	19 de febrer del 2002 a
Samoa*	6 d'octubre del 2004 a
Sao Tomé i Príncipe*	21 d'agost del 2006 a
Senegal*	11 de juliol de 1977 a
Sèrbia**	3 de juliol del 2001 d
Seychelles*	22 de novembre del 2004 a
Sierra Leone*	13 de desembre de 1999 a
Síria (República Àrab de)	5 de març de 1998 R
Sri Lanka	15 de juny de 1990 a
Sud-àfrica*	12 de març de 1975 S
Sudan	7 de gener del 2005 a
Suècia*	5 de desembre de 1974 S
Suïssa*	16 de gener de 1976 R
Surinam**	22 de juliol de 1985 a
Tadjikistan	18 de juliol del 2001 a
Tailàndia	13 de maig de 1998 S
Togo*	4 de juliol de 1995 a
Trinitat i Tobago*	21 de desembre de 1992 a
Tunísia*	24 de novembre de 1980 a

Turkmenistan	3 de març del 2009 a
Turquia*	13 de juliol de 1994 a
Txad	13 de juny de 1990 a
Ucraïna	15 de juliol de 1997 d
Uganda	4 de març de 1988 R
Unió dels Emirats Àrabs*	29 d'agost del 2007 a
Uruguai**	22 de maig de 1984 a
Uzbekistan*	8 d'octubre del 2001 a
Veneçuela (República Bolivariana de)	23 de novembre de 1988 a
Vietnam	20 de setembre de 1988 a
Xile*	27 de juliol de 1981 a
Xina	31 de març de 1992 a
Xipre	11 de juliol del 2001 a
Zàmbia	28 d'agost de 1991 a

* Els estats assenyalats amb un asterisc han acceptat les esmenes dels articles 6 i 7 del Conveni adoptades a la Conferència dels estats part (Regina, Canadà, 1987). Aquestes esmenes van entrar en vigor l'1 de maig de 1994.

** Els estats assenyalats amb dos asteriscs només són part del Conveni de 1971.

S: signatura sense reserva de ratificació

R: ratificació

A: acceptació

a: adhesió

d: successió

Declaracions i reserves

Alemanya (República Federal d')

“En esdevenir part del Conveni, la República Federal d'Alemanya interpreta i entén les disposicions d'aquest Conveni en el sentit que no impedeixin prendre mesures per protegir la població de les regions concernides contra les inundacions ni interfereixin els drets adquirits dels quals els habitants d'aquestes regions puguin ser titulars.”

Bulgària

(Traducció) “El Govern de la República Popular de Bulgària considera necessari declarar que les disposicions de l'article 9 del Conveni limiten la possibilitat d'alguns estats d'esdevenir-ne part i estan en contradicció amb el principi universalment reconegut d'igualtat entre els estats sobirans.”

Dinamarca

(Traducció) “...malgrat la gran importància que el Govern danès atorga a la Vadehavet (plana marítima pantanosa situada a la part sud de la costa occidental

de Jutlàndia) com a zona humida, de moment ha decidit no incloure-la en la Llista esmentada més amunt.

Aquesta decisió ha estat presa tenint en compte les negociacions en curs entre els governs del Regne de Dinamarca i de la República Federal d'Alemanya en relació amb la construcció d'un dic avançat en aquesta zona i també amb motiu de les negociacions trilaterals entre els governs de Dinamarca, els Països Baixos i la República Federal d'Alemanya sobre un acord especial per a la protecció de la Vadehavet. Tanmateix el Govern danès està convençut que la Vadehavet, o certes parts de la zona, han de figurar en la Llista esmentada, després de la conclusió d'aquestes negociacions."

Hongria

"L'article 9 del Conveni que limita la possibilitat per a certs països d'esdevenir part del Conveni contradiu el principi generalment acceptat de la sobirania dels estats."

Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord 2, 3

"...desitja que la ratificació per part del Regne Unit del Conveni i del Protocol i l'acceptació de les esmenes s'estengui a les bases que estan sota la sobirania del Regne Unit a les àrees de Dhihália i Akrotiri, per al territori de les quals el Regne Unit és responsable de les seves relacions internacionals."

Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques [en el moment de signar]

(Traducció) "El Govern de la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques considera necessari declarar que les disposicions de l'article 9 del Conveni, que limiten la possibilitat d'alguns estats d'esdevenir part d'aquest Conveni, estan en contradicció amb el principi universalment reconegut de la igualtat entre els estats sobirans."

En el seu instrument de ratificació, el Govern de la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques indicava que ratificava el Conveni mantenint aquesta declaració.

Síria (República Àrab de)

"L'adhesió a aquest Conveni no significa que Síria reconegui Israel o hi estableixi cap relació que derivi de les disposicions del Conveni."

Vietnam

"La República Socialista del Vietnam considera que les disposicions de l'apartat 2 de l'article 9 d'aquest Conveni tenen un caràcter discriminatori i limiten la universalitat del Conveni i que, de conformitat amb el principi de la igualtat de la sobirania dels estats, el Conveni hauria d'estar obert a tots els estats."

Aplicació territorial

Notificació	Data de recepció de la notificació	Extensió a
Nova Zelanda	13 de juliol de 1976	Illes Cook (incloent-hi Niué) Illes Tokelau
Països Baixos	12 d'octubre de 1983	Regne a Europa i les Antilles Neerlandeses
	16 de gener de 1986	Aruba (vegeu la nota núm. 2)
Regne Unit	5 de gener de 1976	Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord, Antigua, Baillage de Jersey, Belize, Bermudes, illes Caïman, illes Falkland i les seves dependències (vegeu la nota 1), Gibraltar, Montserrat, illa Pitcairn, Saint Helena i les seves dependències, illes Salomó, illes Turks i Caicos, Brunei
	10 de maig de 1979	Hong Kong (vegeu la nota 3)
	8 de setembre de 1998	Baillage de Guernesey i el territori britànic de l'Oceà Índic
	28 de juny del 2002	Bases del Regne Unit de Dhekelia i Akrotiri

Notes

1. Vista la declaració del Regne Unit, el Govern d'Argentina ha contestat mitjançant una comunicació del 26 de juliol de 1976 l'esment fet en l'instrument dipositat pel Regne Unit a les illes Malvines, les illes de Geòrgia del Sud, i les illes Sandwich del Sud, denominades erròniament "illes Falkland i les seves dependències" i esmentades com si formessin part dels territoris d'ultramar i com si el Regne Unit es fes càrrec de l'administració, i ha declarat que aquest esment no afecta els drets de la República d'Argentina sobre aquestes illes que formen part del seu territori i estan sotmeses forçosament a l'ocupació d'una potència estrangera, situació sobre la qual l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides, per les resolucions 2065 (XX) i 3160 (XXVIII), ha constatat l'existència d'un conflicte de sobirania sobre l'arxipèlag i ha instat la República d'Argentina i l'estat ocupant a emprendre negociacions per trobar una solució definitiva.

2. Notificació dels Països Baixos (16 de gener de 1986):

“L'illa d'Aruba, que encara forma part de les Antilles Neerlandeses, obtindrà la seva autonomia interna l'1 d'octubre de 1986, esdevenint així un país en el si del Regne dels Països Baixos. Per consegüent, a partir d'aquesta data, el Regne ja no estarà format per dos països, els Països Baixos (el Regne a Europa) i les Antilles Neerlandeses (situades a la regió del Carib), sinó per tres, és a dir, aquests dos més Aruba.

Vist que les modificacions que s'aplicaran a partir de l'1 de gener de 1986 només afectaran a les relacions constitucionals internes en el si del Regne dels Països Baixos, i tenint en compte que el Regne continuarà sent el subjecte de dret internacional amb qui s'han conclòs els tractats internacionals, les modificacions esmentades no tindran conseqüències en dret internacional pel que fa als tractats conclosos pel Regne dels Països Baixos que ja s'estan aplicant a les Antilles Neerlandeses, incloent-hi Aruba. Aquests tractats romandran en vigor per a Aruba en la seva nova qualitat de país en el si del Regne.

Per consegüent, a partir de l'1 de gener de 1986, aquests tractats s'aplicaran, pel que fa al Regne dels Països, a les Antilles Neerlandeses (sense Aruba) i a Aruba. Així, els tractats esmentats en l'annex, als quals el Regne dels Països Baixos és part i que s'apliquen a les Antilles Neerlandeses, s'aplicaran a partir de l'1 de gener de 1986, pel que fa al Regne dels Països Baixos, a les Antilles Neerlandeses i a Aruba.

3. El Govern del Regne Unit, mitjançant una comunicació del 6 d'agost de 1979, ha informat que, segons la interpretació de l'apartat 2 de l'article 10 efectuada pel Regne Unit, el Conveni entrarà en vigor per a Hong Kong a partir del 10 de setembre de 1979.

Lleis qualificades

Llei 3/2012, del 19 d'abril, qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni.

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 19 d'abril del 2012 ha aprovat la següent:

Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni.

Exposició de motius

El procediment de mesures provisionals que regula l'article 63 de la Llei qualificada del matrimoni, del 30 de juny de 1995, ha resultat, a la pràctica, poc operatiu: amb freqüència, el termini que transcorre des de la sol·licitud fins a l'adopció d'aquestes mesures és quasi tan llarg com el que dura el procediment principal. Es pot dir, per tant, que, en aquests supòsits, les mesures provisionals no compleixen adequadament la funció que tenen assignada, cosa que pot ocasionar greus perjudicis al justiciable.

És cert que l'article 64 de la Llei permet al batlle, en casos de necessitat o d'urgència, adoptar mesures amb caràcter pràcticament immediat, fins i tot *inaudita altera parte*, però els òrgans jurisdiccionals han mostrat una prudència molt comprensible a l'hora d'adoptar mesures sense escoltar una de les parts afectades, i les limiten a supòsits veritablement excepcionals, de forma que el procediment de l'article 64 no serveix per pal·liar les insuficiències del procediment de l'article 63.

Per això ha semblat necessari regular de bell nou el procediment de l'article 63, amb la finalitat de fer possible l'adopció ràpida de mesures per regular provisionalment aspectes com l'ús del domicili conjugal, la guarda i custòdia dels fills menors, o l'atribució de pensions alimentàries, mentre es tramita la separació. Aquest nou procediment està

guiat pels principis d'oralitat i immediatesa, i té com a acte central una compareixença conjunta de les parts davant del batlle.

Es tracta d'una innovació important, que ha de permetre una reducció molt substancial del termini d'adopció de les mesures provisionals, al qual s'ha volgut donar una gran flexibilitat per tal que el batlle pugui protegir amb celeritat els interessos que ho necessitin i evitar situacions de desemparament.

Ha semblat oportú aprofitar aquesta modificació de la Llei qualificada del matrimoni per aportar petites addicions puntuals a alguns altres dels preceptes que regulen aspectes processals. Així, s'introdueix a l'article 51.1 un nou element en el ventall de mesures que pot adoptar el batlle amb caràcter provisional, concretament la prohibició a un cònjuge d'entrar en contacte amb l'altre o amb els propis fills. S'introdueix també un nou apartat a l'article 61, per tal de preveure expressament la possibilitat que els cònjuges presentin una demanda conjuntament quan es tracta de procediments de mutu acord, tal com ja s'estava fent a la pràctica. Finalment, es creen dues noves disposicions addicionals; la primera té per objecte introduir una mínima regulació en la pràctica de la prova, i facilitar-la en determinats supòsits, mentre que la segona compleix l'objectiu d'estendre el procediment de mesures provisionals regulat per la Llei a l'adopció de mesures en relació amb els fills comuns de persones que no estan unides per matrimoni ni per una relació estable de parella.

Amb aquesta finalitat s'aprova aquesta Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni, amb el contingut següent:

Article 1

Modificació de l'article 51.1

Es modifica l'article 51.1 de la Llei qualificada del matrimoni, que queda redactat de la manera següent:

“1. La jurisdicció civil, a instància del cònjuge que ha formulat demanda de nul·litat, de separació o de divorci, o que es proposi formular-la, apreciant la necessitat i la urgència del cas i tenint en compte els interessos familiars més necessitats de protecció, pot disposar